

ДОНАЛД БИСЕТ
ГОЛЯМАТА ТОЧКА И
МАЛКАТА ТОЧКА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един молив. Той обичаше да чертае линии, форми и драскулки. Един ден той си рече: „Я да взема да нарисувам няколко точки“.

И моливът нарисува една голяма точка и една малка точка.

— Ти ще си майката — каза той на голямата точка.

— А ти ще си детето — обърна се към малката точка.

В началото точките бяха много доволни.

— Колко се радваме, че сме точки! — повтаряха те.

— Това определено е по-забавно, отколкото да си права черта или някаква драсканица.

— Какво толкова! — обади се една драскулка наблизко. — Та вие сте най-обикновени точки. Затова по-добре си мълчете и се дръжете прилично.

Точките помълчаха известно време, но после голямата каза:

— Мисля да отида да си поиграя!

— А, не може! — спря я малката точка. — Нали аз съм детето, значи аз мога да си играя. Ти си голяма, следователно трябва да ходиш на работа и да се занимаваш със сериозни неща.

— Да, но не искам! — отвърна голямата точка. — Излизам да играя!

— Няма да стане! — обади се моливът и нарисува голям кръг около точката, така че да не може да излезе.

Точката се ядоса и си рече: „Трябва да намеря начин да изляза оттук. Може би ако плача достатъчно силно, ще успея да преплувам отвън“. И тя се опита да заплаче, но не можа.

— Плачът няма да ти помогне — каза кръгът, — защото хартията ще попие сълзите ти.

Тогаво голямата точка си помисли: „Ако съм любезна с кръга, той може да се смили и да ме пусне навън. Бих могла да му се поклоня и да поздравя с «Добро утро, уважаеми кръг. Как са вашите полуокръжности днес? А вътрешната ви част добре ли е?» Не, не мисля, че това би помогнало“.

В това време моливът си рече: „Смятам да напиша една история!“.

И той се зае с тази работа, като попита малката точка:

— Искаш ли да си точката на някоя удивителна?

— С удоволствие! — отвърна малката точка.

— Добре. Така да бъде! — съгласи се моливът и написа една удивителна, а малката точка застана под нея.

— Чудесно! — каза моливът и продължи да пише историята си.

Скоро стигна края. Оставаше му само да сложи точката на последното изречение, когато върхът му се счупи. Моливът се натъжи.

— Не плачи! — успокои го една гума, която се намираше наблизо. — Ако изтрия малко от кръга, голямата точка ще може да излезе оттам и да стане последната точка на твоята история.

— Би било чудесно! — зарадва се моливът. — Благодаря ти, гумичке!

Така гумата изтри част от кръга, голямата точка излезе оттам и застана накрая на историята, която моливът беше написал.

Така завършва и нашата история. Точка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.